

Jag vil min Gärpa sjunga till, En melan
Så vil min Gärpa sjunga till, En melan
Så vil min Gärpa sjunga till, En melan

Den Fjärde

Jag vil min Gärpa sjunga till, En melan
Så vil min Gärpa sjunga till, En melan
Så vil min Gärpa sjunga till, En melan

Jag vil min Gärpa sjunga till, En melan
Så vil min Gärpa sjunga till, En melan
Så vil min Gärpa sjunga till, En melan

Den mätte släp som Gärar - Wel den meät,
Som vägar met hans Fosterland at strida.
Jag tänkte, då jag hörde en Prelat
Grän predikstoln mot verldens släp basuna:
Den står i Himlen säkert Pastorat,
Och söker hvalen Lerand eller Tuna,
Jag tänkte mycket jag, ty jag var from
Och sostrad upp i menlöshetens bygder,
Där all vår sällhet, all vår rikedom,
Bestod i oskuld och i stilla bygder.
Men sedan jag i stora verlden kom,
Och sågt Borgnätt utaf Erfarenheten,
Nu släpar jag det dräprecist tvärtom,
Och tänker annat nu om menligheten.
Nu tänker jag, at mågens Stjärnas glans
Et stäcksamt och trolöst hjerta böljer,
Och tror, at mången minnen Lagerkrans,
En liten tom friserad hjesa böljer.
Nu tänker jag, at mången General
Kan tappert barra för en blottad flinga,
Och tror, at Gud skåder mig mit tal,
Pour le merite kan och förmas at springa.
Nu tänker jag, at hans höghörsdighet
Som hörs så frängt mot verldens släp basuna,
Om han får välja i sin helighet,
För Himmelriket väljer Stora Tuna.

GS 899

Fyra
mycket modra

W I E D R,

Den Fjärde

Välkommen o Mänel

Den Andra

Den släckars Nelli satt och gret

Den Fjärde

Jag vil min Gärpa sjunga till

Den Fjärde

Jag tänkte, Jag tänkte

Salmar,
Tryckt 1813

1. Den stads stolt fäst och gärd
2. Den stads stolt fäst och gärd
3. Den stads stolt fäst och gärd
4. Den stads stolt fäst och gärd
5. Den stads stolt fäst och gärd
6. Den stads stolt fäst och gärd
7. Den stads stolt fäst och gärd
8. Den stads stolt fäst och gärd
9. Den stads stolt fäst och gärd
10. Den stads stolt fäst och gärd
11. Den stads stolt fäst och gärd
12. Den stads stolt fäst och gärd
13. Den stads stolt fäst och gärd
14. Den stads stolt fäst och gärd
15. Den stads stolt fäst och gärd
16. Den stads stolt fäst och gärd
17. Den stads stolt fäst och gärd
18. Den stads stolt fäst och gärd
19. Den stads stolt fäst och gärd
20. Den stads stolt fäst och gärd

Den stads stolt fäst och gärd

1. Den stads stolt fäst och gärd
2. Den stads stolt fäst och gärd
3. Den stads stolt fäst och gärd
4. Den stads stolt fäst och gärd
5. Den stads stolt fäst och gärd
6. Den stads stolt fäst och gärd
7. Den stads stolt fäst och gärd
8. Den stads stolt fäst och gärd
9. Den stads stolt fäst och gärd
10. Den stads stolt fäst och gärd
11. Den stads stolt fäst och gärd
12. Den stads stolt fäst och gärd
13. Den stads stolt fäst och gärd
14. Den stads stolt fäst och gärd
15. Den stads stolt fäst och gärd
16. Den stads stolt fäst och gärd
17. Den stads stolt fäst och gärd
18. Den stads stolt fäst och gärd
19. Den stads stolt fäst och gärd
20. Den stads stolt fäst och gärd

Wälkommen O Wänel min äldriga vän,
Som ensam tycks Emma min Smärta,
Du sjunker i Wälnen, men synes igen,
Eil hoppet i Ullingens hjerta.

Svar

Bon sojn Du min lidande Wän,
Som ser uppå mig i Din smärta
Du kollar ut på; men blir redig igen
När kärleken flyr från Ditt hjerta.

Du lyser i mörkret min ensliga gång,
Bland Drifterna af mine wänner,
Du mörknar så smt wid min Sorgliga Sång,
Och tycks förstå hwad jag känner.

Svar

Jag wandrar tranquilt i min wänliga gång,
Och frågar ej stort efter wänner,
Hör alldrig et ord af Din sorgliga Sång,
Hwad angår det mig hwad Du känner.

Olmd af wänner, från människor skild,
Jag ensam i plågor mig wrider;
Du blickar ut Wälnen så wänlig och mild
Att trösta en Ulling, som lider.

Svar

Jag sitter här båt ifrån Människor skild
Och trygg kring et Jordklot mig wrider
Jag är hwarken om eller god eller mild
Och bryr mig ej om hwad Du lider

I grafven Din wänliga blick jag ej får
Ty mörker är ewigt därinne,

1. Den stads stolt fäst och gärd
2. Den stads stolt fäst och gärd
3. Den stads stolt fäst och gärd
4. Den stads stolt fäst och gärd
5. Den stads stolt fäst och gärd
6. Den stads stolt fäst och gärd
7. Den stads stolt fäst och gärd
8. Den stads stolt fäst och gärd
9. Den stads stolt fäst och gärd
10. Den stads stolt fäst och gärd
11. Den stads stolt fäst och gärd
12. Den stads stolt fäst och gärd
13. Den stads stolt fäst och gärd
14. Den stads stolt fäst och gärd
15. Den stads stolt fäst och gärd
16. Den stads stolt fäst och gärd
17. Den stads stolt fäst och gärd
18. Den stads stolt fäst och gärd
19. Den stads stolt fäst och gärd
20. Den stads stolt fäst och gärd

14. Det blef så kallt mot aftonen, Men Emma
säf ändå; Jag rörde sakta hennes arm: Kom
Emma lät of gä.

15. Men ad' des arm kan war så stel, Och
hennes hand så kall; Och hennes hjerta stilla
flod, Och hennes dag war all.

16. Jag stref: o we mig arme Man! Min
dotter är nu död; Och jag är blind och kan ej
gå Gjerden hennes flod.

17. O Emma! Emma! o mitt barn! Hur kan
du lemna mig! Allena i denna wida werld, Allena
utan dig.

18. Och källden blef så bitter sträng och stor,
men öfte sig; Och jag, jag hade ingen mer, Som
brydde sig om mig.

19. Der stod jag arme blinde man, en gam-
mal tröskles far, Och talade min dotter till,
Men fick ej något svar.

20. Der stod jag darrande af köld, Med kor-
pan i min hand; Wid sidan af min dotters
lik, Ut ett okändt land.

Den Gjerde.

Jag tänkte, sällheten helt säkert bor
Der uppe i de ayldene; alatter,
Att man är lycklig alt som man är stor
Och sällast den, som bor på högsta palatser.

Jag tänkte, när jag såg et stjernrydtt bröst:
Där under Stjernan bor helt wist förtjensten,
Som gagnar Landet skänker nöden tröst,
Det lyss ju klart af reuuen och tjensten?

Jag tänkte, då jag såg en Gändricks pragt
Corarde, moustacher, wärjan wid hans sida,